

ZO HEEFT MEU GERRE HET GEWILD

Blijspel in drie bedrijven

door

D.J. EGGENGOOR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZO HEEFT MEU GERRE HET GEWILD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **D.J. EGGENGOOR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

GRÉ DE VOS - huishoudster op de Garvershof - ± 29 jaar

BERNHARD DOLFING - bedrijfsleider op de Garvershof - ± 35 jaar

NOTARIS VAN RAAPTEN - ± 50 jaar

MEINIK KOUDEWAAY - 'n Haagse dame - ± 40 jaar

TEUN KLEVERKAMP - een boer - ± 50 jaar

PLEUN KLEVERKAMP - zijn vrouw - ± 50 jaar nogal-morsig stel

ALOISIUS MULLEPAD - zuinig en ietwat doof - ± 55 tot 60 jaar

DOLLY OUWEHAND - vriendinnetje van Bernhard - ± 26 jaar

MILDRED OOMEN - ± 50 jaar

TONEEL:

Kamer van boerderij. Aan de wand familieportretten en ingelijste teksten. Wat antiek koperwerk op een kastje.

Links deur naar de hal.

Rechts deur naar de andere vertrekken. Op de achtergrond een raam.

EERSTE BEDRIJF

(Notaris en Gré zijn op het toneel. Gré draagt een keurige zwarte japon met witte schort)

GRÉ: Wilt u nou echt niet een stukje meeëten notaris? Ik heb een heerlijke gebonden kippesoep, dan aardappels met spercieboontjes en karbonade van de haas. En als toetje caramelvla met slagroom. Lijkt u dat?

NOTARIS: Het klinkt heerlijk Gré. Maar mijn huishoudster zit vanavond ook met een maaltijd op me te wachten. En als ik niets eet dan zal ze zich zwaar beledigd voelen.

GRÉ: Nou, wat uw huishoudster u voorzet is anders ook niet veel soeps. Allemaal rauwkost. Dan kunt u net zo goed in de wei gaan staan.

NOTARIS *(lachend)*: Hoe weet jij dat eigenlijk allemaal?

GRÉ: D'r is niet veel in Bergheide wat ik niet weet. Wilt u dan misschien een kopje koffie?

NOTARIS: Daar zeg ik niet nee tegen.

GRÉ *(inschenkend)*: D'r waren nogal wat mensen op de begrafenis hoorde ik van Bernhard.

NOTARIS: Ben je er zelf niet heen geweest?

GRÉ: Nee. Ik moest zorgen dat de diepbedroefde nabestaanden hun maaltijd kregen. En daar zitten ze dan nu ook van te genieten. Alstublieft, uw koffie!

NOTARIS: Dankje Gré. Zijn ze allemaal op komen dagen?

GRÉ: Behalve Den Haag. Maar de rest is in vol ornaat aangerukt. Ze willen de buit zo spoedig mogelijk binnen hebben.

NOTARIS: En vroeger lieten ze hier zeker nooit hun gezicht zien?

GRÉ: Welnee. Ze hadden het allemaal veel te druk. Bovendien zag het er naar uit dat vrouw Garversman het eeuwige leven had. Kerng gezond en nooit ziek terwijl ze al 92 was. Als ze nou ziekelijk was geweest dan hadden ze hier de deur wel plat gelopen met zakjes fruit en pannetjes soep. Maar nu dachten ze aan geen dood. En plotseling...

NOTARIS: Ze heeft een mooi leven gehad. En geen ziekbed.

GRÉ: Ja, daar moeten we wel dankbaar voor zijn. Ze was altijd zo energiek en bezig met allerlei dingen. Wat zou ze zich geamuseerd hebben als ze haar familie nu nog kon zien terwijl ze zich allemaal te goed zitten te doen, die hebzuchtige loeders.

NOTARIS: Nou nou Gré, je zegt het nogal cru.

GRÉ: Dat mag ook best notaris. Ik kan dat soort mensen niet

uitstaan. Nooit hebben ze naar de oude vrouw omgekeken. Ik geef toe dat ze moeilijk was in de omgang maar ikzelf heb het hier al twaalf jaar uitgehouden en Bernhard werkt hier al vanaf zijn 18e jaar. Maar nu er iets te halen valt, zijn ze er als de kippen bij. Ik geef u op een briefje dat ze het antiek al onder elkaar verdeeld hebben.

NOTARIS: Maar de oude vrouw Garversman was goed bij de pinken. Dat zul je straks nog wel horen als haar testament geopend wordt. *(er loopt een vrouw langs het raam)*

GRÉ: Kijk eens aan. We krijgen nog meer bezoek.

NOTARIS: Dan ga ik maar even naar het opkamertje om nog een paar dingen na te kijken. Waarschuw me als ze klaar zijn met de maaltijd wil je?

GRÉ: Zeker notaris. *(Notaris af)*

MEINIE *(op; chique gekleed; draagt koffer)* Ik had toch op zijn minst verwacht dat er iemand bij het station zou zijn om me af te halen.

GRÉ *(kalm)*: Goedenmiddag.

MEINIE: Ook goedenmiddag! Wie bent u?

GRÉ: Juffrouw de Vos. Ik ben de huishoudster hier op de Garvershof. En u?

MEINIE: Mevrouw Koudewaay. Mijn vader was een broer van Meu Gerre. *(doet of ze huilt)* Arme Meu Gerre! Arme lieve Meu Gerre! *(pakt een portret van de wand)* O als ik geweten had dat ze zo naar me verlangde dan was ik hier direct naar toe gekomen. Arme lieve ouwe Meu Gerre. *(kust het portret)*

GRÉ: Pardon maar dat is het portret van uw oom. Hier hangt Meu Gerre. *(wijst ander portret aan)*

MEINIE: O, dat komt omdat ik mijn contactlenzen niet in heb. Al die ouwe mensjes lijken toch zo op elkaar. *(legt portret weg)* Ik heb altijd heel veel om haar gegeven. Jammer dat Bergheide zo ver van Den Haag verwijderd ligt. Anders zou ik haar wel veel vaker bezocht hebben.

GRÉ: U kon niet op de begrafenis komen?

MEINIE: Nee, dat was onmogelijk. Dan had ik vanmorgen al voor dag en dauw uit Den Haag moeten weggaan. En ik moet mijn nachtrust hebben want ik heb een zeer zwakke gezondheid. Maar gelukkig ben ik wel op tijd om...

GRÉ: Om de voorlezing van het testament bij te wonen.

MEINIE: Ja. Dat zijn altijd van die onaangename bijkomstigheden.

GRÉ: Het is maar hoe je het bekijkt.

MEINIE: Mijn koffer kan ik hier zeker wel zo lang neerzetten?

GRÉ: Uw koffer! Bent u dan van plan om te blijven logeren?

MEINIE: Nee, maar dan kan ik vanavond alvast wat dingen meenemen. Begrijpt u wel?

GRÉ: O ja. Dat begrijp ik volkomen.

MEINIE: D'r zijn hier zoveel dingen waaraan ik zulke lieve en dierbare herinneringen bewaar.

GRÉ: Zoals bijvoorbeeld?

MEINIE (*vlug*): Het gouden oorijzer, de bloedkoralen met het gouden slot, het tafelzilver en het theeservies van Loosdrechts porselein.

GRÉ: Nou nou u bent wel goed op de hoogte met de kostbaarheden van vrouw Garversman.

MEINIE: Vroeger kwam ik hier veel. En al die dierbare dingen herinner ik me nog heel goed. Zodoende hè?

GRÉ (*sarcastisch*): Jaja, zodoende!

MEINIE: Wat ik nog vragen wilde, waar is de rest van de familie?

GRÉ: Die zit te eten.

MEINIE (*ongerust*): Is de notaris er al?

GRÉ: Jazeker.

MEINIE: O, maar er is toch nog niks verdeeld of zo?

GRÉ: Nee, u kunt gerust zijn. De buit is nog helemaal compleet.

MEINIE: Wat zegt u dat nu toch cru juffrouw de Vos. Zo'n testament is toch een zeer onaangenaam iets. Maar ik zal me nu maar bij de rest van de familie voegen. (*af; terug*) Wacht, ik zal mijn koffer in de gang zetten. (*af*)

GRÉ: Kakmadam.

BERNHARD (*op - frisse knappe verschijning in overall*): Zo Gré. Zit er voor mij ook nog een kopje koffie in die pot?

GRÉ: Voor het beste paard van stal altijd. (*schenkt in*) Alsjeblieft.

BERNHARD: Dank je.

GRÉ: Den Haag is ook zojuist gearriveerd.

BERNHARD: Den Haag??...

GRÉ: Een nicht van vrouw Garversman. Een zekere Meinie Koudewaay.

BERNHARD: Dat maakt het circus dan compleet. Maar voor ons ziet het er minder mooi uit.

GRÉ: Ik heb het idee dat we allebei naar ander werk uit moeten zien.

BERNHARD: Ze zullen de boerderij direct willen verkopen. Gek is dat toch. Er behoort mij geen steen van, maar het zou me toch zo aan het hart gaan.

GRÉ (*zucht*): Mij niet minder. De Garvershof heeft de mooiste veestapel van heel Bergheide. En dan de boerderij en de stallen. Alles is zo keurig onderhouden. Goed in de verf.

BERNHARD: Vijftien jaar van mijn leven heb ik hier liggen. En om dan te moeten zien dat de boel verpatst wordt omdat een stelletje erfgenamen zo nodig geld wil zien.

GRÉ: Kop op Bernhard. Misschien valt het allemaal nog wel mee.

BERNHARD: Ik ben er bang voor. Ze willen geld zien, alle vier. Neem nou die Kleverkampen, dat moerassige paar. Teun heet hij en zij Pleun.

GRÉ: Oh, zij kletst je de oren van de kop en ze zien er geen van beiden al te fris uit.

BERNHARD: Precies. En hij heeft nog nooit een slag uitgevoerd. En ze hebben overal het gat vol schuld. Er is niemand in Breevliet, waar ze vandaan komen, die ze nog maar iets wil leveren. Hij is altijd thuis. In de Ziektewet of in de W.W. Wat hem mankeert mag Joost weten. Hij heeft ook nog zo'n beetje een boerderij. Een of twee magere melkkoeien! De botten steken er aan alle kanten uit. Als je er met een pet naar gooit blijft ie er aan hangen.

GRÉ: Is het zo erg?

BERNHARD: Nog veel erger! Overdag ligt ie de hele dag in bed en 's avonds... nou dan wil hij geen uur missen. Van de ene vergadering naar de andere vergadering. Nou, dan weet je het wel!

GRÉ: En zijn vrouw Pleun?

BERNHARD: Al even erg. In de huishouding is het lamaan-waaien. Maar wel altijd op pad. Je ziet dat ik me behoorlijk heb laten voorlichten over de beide Klever-kampen. Teun en Pleun!

GRÉ: Ik hoor het al. Mensen die de boerderij nog liever vandaag dan morgen zouden willen verkopen om het geld zo vlug mogelijk te kunnen besteden aan totaal overbodige dingen.

BERNHARD: En dan is er nog die neef, kom, hoe heet hij ook alweer.

GRÉ: Aloisius Mallepad!

BERNHARD: Precies! Nou dat lijkt me nou ook niet bepaald een lekkertje!

GRÉ: Hij is zo zuinig als de hel! En hij heeft geld als water. En volgens vrouw Garversman heeft hij dat niet verdiend met hard werken. Hij handelt in alles wat los en vast zit. Heb je zijn pak gezien? Dat heeft hij volgens mij ook ergens goedkoop op de kop kunnen tikken. Hij is zelfs nog te zuinig geweest om een vrouw te nemen.

BERNHARD: Ik moet straks maar eens even een praatje met hem maken.

GRÉ: Dan moet je wel hard praten want hij is nog hardhorend op de koop toe.

BERNHARD (*zucht*): Ook dat nog! (*lacht*) Als ik nergens meer terecht

kan, ga ik op de kermis staan.

GRÉ, (*spottend*): Als de kop van Jut zeker.

BERNHARD: Precies! En ik neem jou mee als de vrouw met de baard.

GRÉ (*staat op*): Ach gekkerd. Ga maar weer aan je werk.

BERNHARD: Ja, ga jij maar de baas over me spelen. Dat heb jij altijd al gewild.

GRÉ: Iemand moet jou wel een beetje in toom houden. Als die blonde vamp het niet doet dan moet ik het wel doen.

BERNHARD: Over welke "blonde vamp" heb je het nou weer?

GRÉ: Je mag drie maal raden.

BERNHARD: O je bedoelt de dochter van Ouwehand, de steenfabrikant!

GRÉ: Hoe raad je het!

BERNHARD (*spottend*): Je hebt een knap uiterlijk of je hebt het niet. Alle vrouwen vallen op me!

GRÉ (*plagend*): Alle vrouwen?

BERNHARD: Behalve jij dan Geertje de Vos. Jij wordt nog eens een zure ouwe vrijster met een wrat op de kin en een paar lange haren onder de neus.

GRÉ: Ja dat kun jij weten. En noem me geen Geertje. Het klinkt zo...

BERNHARD: Zo boers?

GRÉ: Ach jij!

MULLEPAD (*op - sober in het zwart gekleed met slimme oogjes die stiekum alles begluren; hij houdt telkens zijn hand achter zijn oor, daar hij slechthorend is*): Zo, dat was fijn eten. Heel fijn eten.

GRÉ: Ik ben blij dat het je gesmaakt heeft Mullepad.

MULLEPAD: Hè? Wat!

GRÉ (*luider*): Ik vind het fijn dat je het lekker vond.

MULLEPAD: Lekker? Wat is lekker!

GRÉ: Het eten!

MULLEPAD: Het eten? Wat is er met het eten? Daar valt niks op aan te merken hoor. Het eten was prima!

BERNHARD (*tot Gré*): Nou daar kunnen we nog wat mee aflachen.

MULLEPAD: Wie is die snotneus?

GRÉ: Dat is Bernhard Dolfing. De bedrijfsleider van de Garvershof.
(*ze praten nu hard tegen Mullepad*)

MULLEPAD: Ach zo! Dus jij regelt hier de boel zo'n beetje. Ik ben Aloisius Mullepad. Zeg maar Aloisius.

BERNHARD (*geeft hem een hand*): Heel graag... Aloisius.

MULLEPAD: Ben je al getrouwd Bernhard?

BERNHARD: Nee. Ik heb nog steeds geen vrouw kunnen vinden.
Het kan immers altijd nog.

MULLEPAD: Precies mijn idee jong. Ik was vroeger een aantrekkelijke jonge kerel. Als ik 's avonds nog eens een ommetje maakte over het spul van mijn vader dan keken de boerendochters al naar mij om. Ik had ze maar te pakken als appels aan een boom. Maar ik heb me altijd vastgehouden aan de stelregel van mijn vader. Want die zei altijd, jong, trouw niet te vroeg. Beter een oud wijf in bed gebeurd dan als jongkerel de broek aan de wieg gescheurd. Ik ben nu 58 en als ik nu trouw ben ik in ieder geval niet te vroeg.

GRÉ: Is de rest al klaar met eten Mullepad?

MULLEPAD: De Kleverkampen zijn klaar, maar ze zijn nu druk aan het praten met dat Haagse schepsel dat zo achter uit de strot praat.

GRÉ: Wil je dan nu misschien een kopje koffie?

MULLEPAD: Dankjewel! Ik zit helemaal vol. Dat was geen eten meer maar vréééselijk lekker.

BERNHARD: Ik heb momenteel niks te doen, zal ik je de boerderij eens laten zien?

MULLEPAD: Als dat zou kunnen, heel graag. Per slot van rekening wil ik wel graag zien wat mij ten deel is gevallen door het versterf van Meu Gerre.

GRÉ: Dat was wel een meevallertje nietwaar?

MULLEPAD: Nou en of! Ik had er ook geen ogenblik aan gedacht dat ik in de prijzen zou vallen. Mijn moeder was namelijk een zuster van Meu Gerre. En de beide vrouwen hadden al sinds jaar en dag ruzie.

BERNHARD: En leeft je moeder niet meer?

MULLEPAD: Nee, die ligt al een zilveren bruiloft onder de groene zoden. *(tot Bernhard)* Maar zullen wij dan nou maar gaan. Anders zijn we straks nog te laat bij de voorlezing van het testament. En daar wil ik geen woord van missen.

BERNHARD: Gelijk heb je! *(samen af. Gré zet kopjes in elkaar en gaat links af. Pleun en Teun nogal slordig gekleed - Pleun draagt felgekleurde blouse met bijv. een donkere rok, op het hoofd een ouderwetse hoed; Teun draagt een hobbezakkelig pak)*

PLEUN: Here m'n tijd wat een kwebbeldoos is me dat mens. Ze kletst je de oren van het hoofd. En zag je hoe ze naar ons keek, Teun? Net of ze ons te min vond, 't verwaande spektakel.

TEUN: Echt Den Haag, Pleun. Als kind ben ik er eens geweest met schoolreis. Geen nagel om 't gat te krabben.

PLEUN: En maar pochen over haar man die een of andere kale ambtenaar op het Ministerie van Justitie is. Volgens haar raadpleegt de Minister hem elke morgen wat hij moet doen. (*gaat zitten*) Ik kan die stadsmensen niet uitstaan. Ik zie ze nog komen in de oorlog op hun oude fietsen. Maar toen piepten ze wel anders. Toen was het meneer de boer en mevrouw de boerin. Heppu nog een paar voederbieten over of een hap varkensvoer.

TEUN: Trek het je niet aan Pleun. Daar moeten we boven staan.

PLEUN: Maar ik laat me door dat mens de kaas niet van het brood eten. Want als je 't mij vraagt dan is ze zo link als een looie deur.

TEUN: Daar hoeven we niet bang voor te zijn. De notaris zal er wel op toezien dat alles eerlijk gebeurt. Stel je eens voor Pleun, straks zijn we rijk.

PLEUN: Ja, dan kunnen we nog eens een deur intrappen, Teun. Wat zullen ze bij ons in het dorp op hun neus kijken. Ik ga alles nieuw aanschaffen. Nieuwe kleren. Ik neem een deux-pieces. Wat het is weet ik niet, maar het klinkt in ieder geval lekker duur.

TEUN: En ik neem een zwembroek. Die heb ik van mijn leven nog niet gehad. Ik heb verleden week een hele mooie in de etalage van Wildeboer zien liggen.

PLEUN: Ben je gek! We kopen niks bij Wildeboer. Die gun ik nog voor geen stuiver onze klandizie. Elke keer als hij me ziet dan zeurt hij over dat beetje schuld dat nog bij hem in de boeken staat.

TEUN: Dat beetje schuld?

PLEUN: Ach! De moeite niet waard om over te praten. Nog geen 600 gulden.

TEUN: Maar toch wil ik een zwembroek.

PLEUN: Man, zit toch niet te zeuren. D'r zijn wel meer zwembroeken te koop dan die bij Wildeboer in de etalage. Trouwens, wat wil je toch met een zwembroek, je kan niet eens zwemmen.

TEUN: En toch wil ik een zwembroek. 't Is een mooie gele met brede zwarte strepen. Ik kan er toch in zonnen!

PLEUN: Poeh, je zult er uit zien als een wesp. Een dikke luie wesp. Maar in ieder geval zijn met Men Gerre's geld al onze zorgen voorbij.

TEUN: Tja, dat had niemand ooit gedacht dat die het hoofd nog eens een keer in de schoot zou leggen.

PLEUN: En dat wij zouden erven! Dat kun je net zo goed een wonder noemen. Ze had nooit zoveel met ons op. Een koel mens, dat was ze. Nooit eens echt hartelijk of vriendelijk.

TEUN: Dat moeten we haar dan maar vergeven. Het is echter jammer dat we het geld met zovelen moeten delen.

PLEUN: Zeg dat wel.

Gilt, (*op*): O. Hier waren jullie! Heeft het eten gesmaakt?

TEUN: Ja, dat was prima Gré. Zo lekker heb ik in lange tijd niet gegeten.

PLEUN (*bits*): Overdrijf nou niet zo Kleverkamp. Thuis eten we precies als hier, zo niet beter!

TEUN (*tot Gré*): Pleun liegt dat het gedrukt staat. Ze is altijd op sjouw en dan heeft ze nooit tijd om een fatsoenlijke maaltijd klaar te maken 't Is allemaal uit blik. Soep uit blik, groente uit blik. En als ze zelf eens iets kookt dan is het in negen van de tien gevallen aangebrand.

PLEUN: Onze vuile was hoeven we hier niet buiten te hangen, Teun!

NOTARIS (*op*): Ik heb mijn paperassen geordend. Wat mij betreft kunnen we beginnen.

GRÉ: Laat ik u eerst even aan boer Kleverkamp en zijn vrouw voorstellen.

NOTARIS: Van Haaften. (*geeft hand*)

GRÉ: Dan zal ik mevrouw Koudewaay even halen. (*af*)

TEUN: Duurt het lang notaris? Die voorlezing van dat testament?

NOTARIS: Dat zal wel meevallen. Uw tante heeft een erg duidelijk testament gemaakt.

TEUN: Als ik vanavond maar op tijd terug ben in Breevliet. Ik heb namelijk nog een vergadering van de Stierenvereniging.

PLEUN: Dat stelt ook geen zier voor. De ouwe stier is afgekeurd en de nieuwe wordt verwelkomd. Dat is het enigste punt op de agenda. Jij gaat er alleen maar heen om de gratis Consumpties.

TEUN: Maar 't is belangrijk. Wacht, hier heb ik de agenda. (*haalt papier uit zak*) Opening - consumptie - verslag secretaris - consumptie - afscheid oude bol - consumptie - verwelkoming nieuwe bol - consumptie - pauze. In de pauze zullen u enige consumpties worden aangeboden.

NOTARIS: Tja, dat is inderdaad een erg belangrijke vergadering.

MULLEPAD (*op*): Dag notaris. Mijn naam is Aloisius Mullepad.

NOTARIS: Aangenaam. De mijne, van Haaften.

MULLEPAD: Zozo! Jaja! Nou dat is hier een goed onderhouden spul.

TEUN: Zeg dat wel neef. Bijna net zo goed als het onze.

MULLEPAD: Man laat naar je kijken. Ik ben er een paar weken geleden nog langs gekomen. Je hebt meer onkruid dan rogge op je land staan. En die koeien van jou, die zien eruit alsof ze door de tralies vreten.

PLEUN: Maar wat we hebben, dat is ook echt van ons. We hebben geen geld van de bank.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto